

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 11. července 2018 odvolání **státního zástupce Okresního státního zastupitelství ve Zlíně** proti rozsudku Okresního soudu ve Zlíně ze dne 17. 4. 2018, č.j. 34 T 40/2018-48, a v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Aleše Flídra a soudců JUDr. Hany Kleinové a Mgr. Martina Vrbíka, a rozhodl **t a k t o** :

Podle § 258 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek **z r u š u j e** ve výroku o podmíněném odkladu výkonu trestu, a to z podnětu odvolání státního zástupce.

Za splnění podmínek § 259 odst. 3, 4 trestního řádu se obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku **z a ř a z u j e** pro výkon trestu do věznice s ostrahou.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně byl obžalovaný M.D., nar. XXXX, uznán vinným ze spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že

ačkoliv byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Kroměříži ze dne 21. 9. 2014 č.j. 9 T 129/2016-33, který nabyl právní moci dne 11. 10. 2016, za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, tak přesto

1/ dne 11. 2. 2018 v 00:08 hodin na ul. Štefánikova ve Zlíně řídil osobní automobil zn. Škoda Octavia, RZ XXXX, a učinil tak po předchozím požití alkoholických nápojů, když při dechové zkoušce provedené téhož dne v 00:09 hodin přístrojem Dräger mu bylo naměřeno 2,74 promile alkoholu,

2/ dne 11. 2. 2018 v 01:23 hodin na ul. Štefánikova ve Zlíně řídil osobní automobil zn. Škoda Octavia, RZ XXXX, a učinil tak po předchozím požití alkoholických nápojů, když při dechové zkoušce provedené téhož dne v 01:30 hodin přístrojem Dräger mu bylo naměřeno 2,49 promile alkoholu.

Za uvedené trestné činy byl obžalovanému uložen podle § 274 odst. 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání 9 měsíců, jehož výkon byl podle § 84 trestního zákoníku a § 85 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 27 měsíců. Současně byl nad obžalovaným vysloven dohled ve smyslu § 49 - § 51 trestního zákoníku. Podle § 85 odst. 2 trestního zákoníku byla obžalovanému uložena povinnost zdržet se požívání alkoholických nápojů a jiných návykových látek. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 38 měsíců.

Proti uvedenému rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání státní zástupce. Odvolání státního zástupce bylo podáno v neprospěch obžalovaného a směřovalo pouze do výroku o trestu. Dle státního zástupce byl uložený trest odnětí svobody v trvání 9 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 27 měsíců nepřiměřeně mírný. Navíc dle státního zástupce nebyly v případě obžalovaného splněny předpoklady § 81 odst. 1 trestního zákoníku, tedy že o uložení podmíněného odkladu výkonu trestu vzhledem k osobě obžalovaného a okolnostem případu nelze v projednávané věci uvažovat. Ve svém odvolání poukázal zejména na skutečnost, že nyní projednávaného skutku se obžalovaný dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, tedy pro shodnou trestnou činnost. Dále státní zástupce poukázal i na záznamy z evidenční karty řidiče obžalovaného, v níž je již 11 záznamů pro různé přestupky, včetně přestupků překročení povolené rychlosti, nedání přednosti v jízdě, jízdy na červenou či řízení pod vlivem alkoholu. Na základě výše uvedeného státní zástupce uzavírá, že předešlé sankce neměly na chování obžalovaného žádoucí vliv a od protiprávního jednání ho neodradily. Závěrem státní zástupce navrhl, aby odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu zrušil napadený rozsudek ve výroku o podmíněném odkladu výkonu trestu a pro jeho výkon zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou. Dále státní zástupce navrhoval uložení přísnějšího trestu zákazu činnosti s výměrou kolem 4 let.

Obžalovaný ve svém vyjádření k odvolání státního zástupce argumentoval pro zachování uloženého alternativního trestu. Uváděl, že nepodmíněný trest odnětí svobody by měl být ukládán „pouze v těch případech, v nichž je uložení takového trestu vzhledem k osobě pachatele a okolnostem případu nezbytně třeba“. Dále namítal, že uložení alternativního trestu je tomto případě plně dostačující pro výchovné působení, naopak přílišná represe by na obžalovaném mohla zanechat negativní důsledky. Obžalovaný také poukázal na polehčující

okolnosti, tedy že se k činu doznal, vinu nepopírá, svého činu lituje a s orgány činnými v trestním řízení spolupracuje. Jako výrazně polehčující okolnost považuje obžalovaný i skutečnost, že jeho jednáním nebyla způsobena žádná škoda. Dále obžalovaný uvádí, že nepodmíněný trest odnětí svobody by i negativně zasáhl do jeho pracovního života. Na závěr svého vyjádření namítá i dle něj účelové jednání policie, která mu po první kontrole nezabránila v dalším řízení. Odvolání státního zástupce tak navrhoval podle § 256 trestního řádu jako nedůvodně zamítnout.

Na základě podaného odvolání přezkoumal Krajský soud v Brně napadený rozsudek i řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Řízení, které předcházelo napadenému rozhodnutí, nevykazuje podstatné vady. Byla zachována veškerá ustanovení trestního řádu, včetně ustanovení zabezpečující právo obhajoby a objasnění věci.

Soud prvního stupně správně zjistil skutkový stav, nicméně nesprávně vyhodnotil podmínky odkladu výkonu trestu odnětí svobody podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku. Zde se odvolací soud zcela ztotožnil s tvrzeními uvedenými v odvolání státního zastupitelství. Podle odvolacího soudu předpoklady podmíněného odkladu nejsou v projednávaném případě splněny, a to jak vzhledem k osobě pachatele, tak rovněž i vzhledem k okolnostem případu. V obou případech řídil obžalovaný vozidlo ve stavu těžké opilosti. Navíc mezi jednotlivými skutky je pouze krátký časový interval - 75 minut. Nelze tak souhlasit s tvrzením obžalovaného, že by jako k polehčující okolnosti mělo být přihlédnuto ke skutečnosti, že jeho jednáním nebyla způsobena žádná škoda, když nezpůsobení škody vyplývá pouze ze souhry okolností nastalých mimo vůli obžalovaného. Odvolací soud plně souhlasí, že k předcházejícímu odsouzení za stejnou trestnou činnost nelze přihlížet při ukládání trestu, když předchozí odsouzení již bylo započteno do kvalifikované skutkové podstaty trestného činu, to ale neznamená, že k 3 předchozím odsouzením obžalovaného, stejně tak k jeho 11 přestupkům uvedeným v evidenční kartě řidiče, nemůže být přihlíženo při hodnocení splnění podmínek uvedených v § 81 odst. 1 trestního zákoníku, tedy zda dosavadní život pachatele a okolnosti případu umožňují podmíněné odložení výkonu trestu. Na základě výše uvedeného nemůže odvolací soud než konstatovat, že vzhledem k chování obžalovaného, který opakovaně porušuje pravidla silničního provozu a u kterého se předchozí sankce minuly účinkem, nelze uvažovat o podmíněném odkladu výkonu trestu odnětí svobody ve smyslu § 81 odst. 1 trestního zákoníku.

Naopak uložený trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 38 měsíců vyhodnotil odvolací soud jako trest přiměřený, proto návrhu státního zástupce na uložení trestu přísnějšího nevyhověl.

Z výše uvedeného je zřejmé, že odvolání státního zástupce bylo shledáno částečně důvodným, a proto Krajský soud v Brně rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm.a), b)cc), § 140 odst.1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání **činí 10.000,- Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Krajský soud v Brně
dne 11. července 2018

JUDr. Aleš Flídr v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Milana Hašlíková

